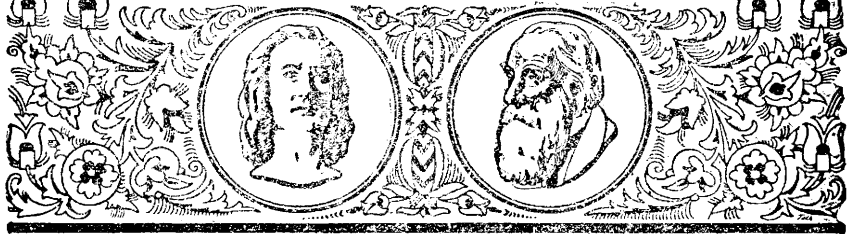

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYSÉG

Alapította: Dr. BOROS GYÖRGY.

Zsinati ünnepeink.

A mult számunkban röviden már közölt zsinati ünnepeken Egyház Képviselő Tanács áprilisi ülése annyi változtatást tett, hogy a május 20-iki urvacsora osztáshoz a betegsége miatt akadályozott Taar Géza nagyajtai lelkész helyett az ágendálással Halmágyi János maroskőri esperest bízta meg s az ugyanakkor a szabad ég alatt tartandó istentisztelet szónokául Balázs András sz.-udvarhelykőri s az ágendálásra Végh Benjámín háromszékkőri esperes afiát jelölte ki. Megállapította továbbá a május 19-én délután tartandó Ferencz József emlékünnepe részletes műsorát a következőkben:

1. Dávid Ferenc vegyeskar éneke.
2. Elnöki megnyitó Dr. Szent-Iványi József főgondnoktól.
3. Dr. Borbély István emlékbeszéde.
4. Tordai filharmónikus zenekar zeneszáma.
5. Óda, Ferencz József emlékére Pálfi Mártontól.
6. Tordai dalkör éneke.

19-én társasbéd és társasvacsora, 20-án pedig közebéd lesz. 19-én az emlékestentisztelet után az 1568-iki tordai országgyűlést ábrázoló képnek a városházán leendő megtekintése. A tordai egyházközség 20-án d. u. 5 órakor a templomban vallásos estélyt, ugyanaznap este 9 órakor pedig műsoros estélyt rendez táncmulatsággal. 21-én Torockóra lesz kirándulás az arra jelentkezők számára. A közös étkezésen és a torockói kiránduláson résztvenni szándékozók, valamint azok az afiák, akik a zsinati ünnepekre Tordára utazni szándékoznak s ezt E. K. Tanácshoz még nem jelentették be, legkésőbb május 12-én Lőrinczy Dénes tordai esperes afiához közvetlenül küldjék be jelentkezésüket a résztvevők számával s érkezésük idejének közlésével együtt.

Kovács Mózes ur

Reghinul-Sásoc [Szászrégen]

TŰZHELY MELLETT

Álmokat szövünk.

Irta: *Dárl Domokos.*

Álmokat szövünk,
 Álmokat látunk.
 Mindig csak szépre,
 Csodásra vágyunk.
 Mig egyszer elszalad
 Az álom fonál, . . .
 Csendes lesz az ágyunk,
 Semmire sem vágyunk,
 Szólit a halál.

A szív.

Vajjon mit is lehet a szivről mondani?

A szív vagy jó, vagy pedig rossz. Ha jó, akkor percenként 72-öt ver, egy átlagos élet alatt (70 év) két és fél milliárdot. Ha rossz, akkor vagy többet, vagy kevesebbet üt. A rossz szív nagyon szeszélyes. Ezzel az orvosok foglalkoznak.

En egyszerre mind a kétféle szívvel akarok foglalkozni. De ez az egyesített kétféle szív nem az a megbeteremtett kalapáló husdarab, hanem az a meghatározhatatlan képesség, ami átfogja az egész világot, annak minden apró jelenségét és boldoggá tesz minket, vagy pedig rabja lesz egy-egy szenvedélynek, tárgyömegnek (vagyonnak) s ez által elkárhoztatja életünket.

Jó szívű embernek azt nevezik, aki átérzi felebarátja nyomorát és megvigasztalja, ha pedig örömben találja embertestvérét, akkor örömét boldogsággá igyekszik fokozni. Mondhatjuk, hogy a „jó szív“ az a képesség, ami az élet megnyilvánulásait minden körülmények között átérzi, átéli és az ő élete megnyilvánulásait az előbbieket szerint szabályozza. A „jó szív“ minden hatásra ugyanolyan erővel hat vissza a jóság pozitív irányában. Ez által nagy lesz, mint a világ és gazdag, mint az élet. Megérzi az éhes fájdalmát, a didergő szenvedését, az árva sóhaját, a sebesült jajgatását. Annyi életet él, amennyi élet megnyilatkozik előtte. Eppen ezért nem marad rejtve előtte az az öröm és szépség, ami betölti a világot. Színültig fogja betölteni az a harmonia, ami áthatja a világot, ami megmutatja nekünk az élő Istent, a Teremtőt. Az ilyen szív úgy él, mint felettünk a menny, mint alattunk a föld, mint tavaszszal a virág, mint nyári zápor után a szivárvány, mint az őszi gyümölcs s mint a tél fehér tiszta álma. Nincs alatta semmi, ő van minden felett: az élet fentjén. Neki gyönyörűséges az élet.

A rossz szívü vagy beteg szívü ember fél az élettől, menekül előle a maga élete szük, szegényes börtönébe, amit boldogsága tündérpalotájává szeretne varázsolni. De eredménytelenül.

Az ilyen ember gazdagságra, nyugodt életre, hírnévre vagy tudásra vágyik és csakis ezen vágyának él. Nem hallgatja meg az élet fájdalmas sóhajait, nem nézi meg a szenvedéstől eltorzult arcot, csak a kitüzött célba néz és arra felé hajtja tüzes vágyparipáit, eltiporva utjában a harmatcseppel (kes virágot és minden földi kincset, ami utjába esett. S ha el is nyeri célját, mennyivel több kincset veszít el! Nem tudja mi a vigasztalás, a részvét, az igazi gyönyör. Ez mind felette ragyog. A zárt szívü ember lent él: az élet alján.

Szegényes, sötét mélység! Itt halál az élet. Fel! Fel a végtelen zónákba, a fénybe, a szomorúságon át a boldogság megdicsőülésébe!!!

„Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is“ (Luk. 12³⁴) — mondja a Mester, de így is áll az ige: „Mert ahol van a ti szívetek, ott van a ti kincsetek is“. Legyen mindenütt a szívetek és minden kincs a tietek lesz!

Nem az a fontos, hogy mennyit dobog a szív, hanem az, hogy mindenért dobogjon.

Homoródujfalu.

Dobai István.

Husvéti öntöző versikék.

Azzal kezdem én is, amivel a kis székely öntöző magyarok szokták: „Egy versöt mondanék, ha meghallgatnák.“ És remélem, felém is hangzani fog a jó indulatu nyájas biztatás: „Meghallgaszuk, csak mondjad.“

Előljáróban csak annyit akarok megjegyezni, hogy ezek a versek olyan szaporasággal teremnek, mint tavasszal a friss hajtások a fán. És, amint látni fogják, oly üdék és frissek is, mint a tavaszi hajtások.

A két első versecske szerzője *Pálffy Ferenc, Tarcsafalváról*, aki, mellesleg legyen megjegyezve, testvéröccse Pálffy Ákosnak.

A harmadikat *Csehétfalvi Ambrus Zsigmond* csinálta.

I.

Itt van a szép husvét,
Nyílik a kis virág,
Köszönt a pacsirta,
Nekünk áll a világ.

Rózsavizzel áldás
Szálljon a fejedre,
A szép piros tojás
Hulljon a zsebembe,

II.

Vidul a természet, minden kis lány örül,
A földmives ember már a házban nem ül.
Áldást, békességet kívánok e háznak,
Háznál az asszonynak, meg a kis leánynak.

Hajdani szokásból eljöttem hozzátok,
Locsolódásképpen vizet öntök rátok.
Párjával a tojást, míg ki nem adjátok,
Addig el nem megyek, azt ti jól tudjátok.

III.

Husvét másodnapját régen is úgy kezdték,
Rózsahajtásokat kis fiuk öntözték.
Örvendek, hogy én is ezek közé tartok,
Öntözhetek én is rózsahajtásokat.
Hát ha még elmondom, mit láttam az éjjel:
Felém nyult e hajtás mind a két kezével.
— Amint hozzám hajlott, pirostojást adott,
Cserébe rá önték égi gyöngyharmatot.
Azt mondtam: ékesen virulj rózsahajtás,
Szálljon e családra Istentől bő áldás!
Köszöntő versemmel eljöttem e házhoz,
Hogy üdvözölhessem e nemes családot.
Sok husvét ünnepet érjenek boldogan!
Én is örvendezek fáradozásimban.
Meg fogom köszönni fáradságom díját,
Ugy látszik, hozzák is már a pirostojást.
Tartsa meg az Isten a jó szokásukat,
Érjenek mindnyájan szerencsés napokat.

(ma.)

„Tollufosztás” a városban.

Tatár urékkal lakom egy házban. Én a földszinten, Tatár urék a második emeleten egy balkonos lakásban. A balkonos lakásról azt hinné az ember, hogy Tatár urék valami gazdag, előkelő emberek, pedig Tatár ur egyszerűen gépapoló valamelyik gyárban. A ház-tulajdonos, nyilván helyszüke miatt, egymásra épített három egy szobás, konyhás lakást. A legfelsőbbet balkonnal, amely a ligeti fák koronáiba nyúlik. Jól fest a dolog kívülről, de szegény emberek vagyunk, akik belül lakunk.

Tatár ur egyik héten este hattól reggel hatig van munkában, másik héten reggel hattól este hatig. Ezt azóta tudom olyan pon-

tosan, mióta kapunk van és minden félnek kapukulcsa. Ugyanis Tatár ur zárja ki a kaput minden reggel hatkor: hol kívülről, hol belülről. Igen, mióta kapunk van. Tudniillik egészen új házban lakunk és mivel a házi ur bádogosmester és maga akart saját kezüleg cifra, szép kaput a házához csinálni, hát erre csak télen került sor, „holt saisonban“, mikor ugyanis inkább ráért. Az „új kapunak“ az egész házban én örültem legjobban. Az igazat megvallva, sokat féltem, sok álmatlan éjszakám volt, amíg nem volt kapu. A ligetsorban lakunk, új, még helyenként beépítetlen utca, üres telkek, szemben a liget, az Aranyos, az állomás, a gyárak közelsége. Pláne télen, ezek mind félelmetes dolgok voltak. Hát bizony nagy gyönyörűséggel zártam be a kaput, pontosan minden este kilenc órakor. Tatár urékkal eleinte bajok voltak, mivel az ur is, az asszonyság is vidékiek lévén, nehezen szokták meg a dolgot. Már-már azt hittem, hogy Tatár ur végre megtanulta, hogy a kulcsot a gyárba magával vigye, midőn egy este roppant izgatott jövés-menésben láttam a Tatár familiát. Székeket, padokat, hosszú asztalokat, cifra edényeket cipeltek fel nagy kinnal a keskeny, meredek lépcsőn a második emeletre.

Tatár ur inguójában jött-ment a kapu alatt, minden arra haladótól megérdeklődve, hogy „Hány óra lehet, kérem szépen“. Hallom, hogy az ajtóm előtt zavartan köhécsel, halkán kopogtatnak.

— No, mi a baj, Tatár ur? — kérdem kissé türelmetlenül, mert nálam kilenckor már este van. Szerényen megáll.

— Bocsánatot kérek, de arra kérném a nagyságos asszonyt, ne tessék a kaput máma bezárni. Ugyanis vendégeket várunk, kérem szépen. Tessék csak egészen nyugodtnak lenni, kérem szépen, bezárjuk mi azt a kaput, amikor a vendégek haza mennek.

Nem szeretek kellemeetlenkedni, hát megígértem, hogy nem zárom be azt a kaput, legyenek ők is nyugodtak. De alig hogy Tatár ur elment, elhatároztam, hogy bizony kibőjtölöm én a vendégeket és ha megérkeztek, csak bezárom magam azt a kaput, ha már megvan. Nemsokára visongást, susogást, lépteket hallottam, azután az első emeleti lakó is hazajött. Nézem az órát, féltizenegy, hát csak bezárom a kaput. De még nem feküdtem le, valami jó olvasni valóm volt. Hát csak egyszer hatalmasan, elementárisan döngetik a kaput. Ijedten felszököm, kiszólok:

— Mit akarnak?!

— Kérem szépen, Tatár urékat keressük. Be szabad-e menni? Tessék beengedni.“

Olyan udvariasan mondják, előveszem a kulcsot, de közbe zsörtölődöm, hogy tisztességes ember lefekszik tizenegy órakor és nem akkor fog neki mulatni. Szemügyre veszem az embereimet. Ugyanis cifra vasráczozat díszíti a kapunk felső részét. Öt rendszeren, tisztán öltözött munkásember. A torkomban akad a szó. Ezek bizonyosan eddig a gyárban dolgoztak, azután otthon átöltözöttek. Tudva, hogy Tatár urék a második emeleten laknak, mi bosszantó

Mikor a holtak temetnek.

Álruhák divatja ma sem járt le a világ fennállása óta. Ugy látszik, ez a hóbort is hozzátartozik a mi nyomoruságos életünkhöz. Divat és divat között azonban különbség van. Amily fölemelően megnyugtató magában véve az a tény, mikor az álruha mögül egy-egy népének igazságát kereső, jóságos fejedelem arca tűnik elő, épen annyira lesujtóan kiábrándító, midőn rájövünk arra a szomorú fölfedezésre, hogy a fejedelmi ruhát egy-egy zsaroló öltötte fel. Az egész dologban pedig az a legelszomorítóbb, hogy az ilyen irányu fölfedezésekkel vajmi keveset törődünk s nem igyekszünk a közismert rablókat leálcázva törvényszék elé állítani.

A világos beszédet szeretem s azért kertelés nélkül kimondom, hogy a halotti tőr pogány szokás, bár keresztényinek hazudja magát. Fejedelmi diszt hordoz: a kegyeletre apellál. Az erény köntösében páváskodik köztünk, holott ha jól a szeme közé nézünk, könnyen felismerhetjük való ábrázatát. Nevezzük hát nevén a gyermeket s mondjuk ki nyiltan, hogy a torozó kegyeletnyilvánítás kegyeletsértő pogányság s turáni fajunknak egyik eredendő bűne.

A történetíró feljegyezte, hogy mikor a honszerző elődök a Duna-Tisza medencét elfoglalták, *Pusztaszer*-nél (azon a pusztán, hol az ország dolgát szer-re vették) „*magnum áldomás fecerunt*“ azaz nagy áldomást csaptak.

Ez az áldomásívás azóta hüséges barátunkká, majdnem vé-rünnké vált s hova-tovább halálos veszedelmet zudít a fejünkre, gy sztemetője lesz nemzeti létünknek. A színlelt hüség, báránybőrbe öltözött vérszomjas fenevadként szivja ki a nemzet véréit.

A hazugságok általán akkor a megejtőbbek és a legrombolóbb hatásuak, mikor az igazság palástjába burkolóznak. Azt mindenki tudja, hogy a halottakat gyászoló kegyelet alapjában nemes keresztényi szokás és jellem. De azt kevesen akarják belátni, hogy a kegyeletes zent érzéssel összekevert pogány eredetű torozás nem a kegyeletnek, hanem az ivás szenvedélyének adja át magát. A leggyászosabb temetés az ilyen, mert itt a holtak temetnek. A holtak sírja minden ilyen temetésnél tovább szélesedik, egyre jobban nyílik, míg az egészség, vagyon, erkölcs drága kincseivel együtt az élöket is elnyeli. Miért ne lehetne ezt belátni mindenkinek, miért fogjunk a sirásokkal kezeti, mikor ennek csak az ellenségeink örülnek? Nem tudok eléggé gyötrődni népünk sorsán, mikor öngyilkossággal határos esztelenségét látom, mikor azt hallom, hogy egy-egy szülőnek gyermeke temetése többbe került, mint amennyivel fölnevelhette volna. És nem tudok eléggé ujjongani a megváltó gondolaton, mellyel egyik-másik gyülekezetünk a fojtogató hinárból kiemelkedik.

Mikor az én gyülekezetemben erről a megváltásról először szó esett, megfigyeltem a falusi embernek e tárgy körül forgó, jellemző észjárását. Az előterjesztést a torozás eltörléséről általános

NŐK VILÁGA.

Jelentés a vidéki nőszövetségekről.

Szenháromságon a D. F. Egylet megalakult.

11. A „*Marosköri Unitárius Nőszövetsége*“ a Főtisztelendő Püspök Ur 50 éves püspöki jubileuma alkalmából a Főpásztor iránti mély tisztelet és szeretet jeléül Öméltósága nevére egy 7620 leu összegű alapítványt létesít oly célból, hogy annak kamata egy marosköri szegény unitárius leánynövendék tanítattási költségeinek részbeni fedezésére fordíttassék. Ez alapítvány a marosvásárhelyi, szabédi, székelykáli, nyomáti, nyárádszentlászlói, vadadi, nyárádszentmártoni és iklandi Nőszövetségek áldozata folytán létesülhetett.

(Halmágyi János marosköri esperes szíves tájékoztatása nyomán.)

A többi vidéki jelentést a beérkezés idejének sorrendjében olvasom föl.

II. 1. A *felsőrákosi* D. F. egyleti Nőszövetsége tartott 2 válasosestélyt, karácsonyfaestélyt műsorral és ajándék-kiosztással 1926 november-decemberében, 1927-ben 4 vallásos és egy műsoros estélyt szindarabbal. Pénzvagyonra 1260 leu. Elnök: Kelemen Istvánné.

2. A *h.-szentpéteri* D. F. Nőszövetsége tartott 12 összejövetelt, 1 műsoros estélyt, 1 műsoros bált 4000 leu tiszta jövedelemmel, van 76 tagja. Elnöke: Bedő Miklósné.

3. Az *abásfalvi* D. F. Nőszövetsége működéséről hivatalos jelzés szerint az új elnök: Benedek Sándorné fogja a jelentést be-
küldeni.

4. A *firtos-martonosi* D. F. Nőszövetsége tartott 20 összejövetelt, 2 műsoros estélyt 1207 leu tiszta jövedelemmel, melyből 800 leut jótékony célra adtak. Elnöknő: Katona Ferencné.

5. Az *olthévi* D. F. Nőszövetség f. évi márciusban alakult meg, tisztikaron kívül 10 választmányi és 54 rendes tagból áll. Tartott 4 rendes gyűlést, egy majálist 4000 leu tiszta jövedelemmel, rendezett vallásos estélyeket. Szász Sándorné, Koródi Anna egy szép kis asztalterítőt ajándékozott Urvacsora osztáshoz. A szövetség a templom előtti térre saját költségén padokat állíttatott, a temetőkertet és a belső emberek sírjait gondozza. Elnök: Kisgyörgy Imréné.

6. A *h.-jánosfalvi* D. F. Nőszövetsége tartott minden vasárnap este összejövetelt, minden második csütörtökön kötökét, 2 nyilvános műsoros estélyt és 1 karácsonyfa-ünnepet. Elnök: Sigmond Józsefné.

7. A *nagyajtai* D. F. Nőszövetsége tartott 11 rendes, 2 rendkívüli gyűlést, 1 műsoros táncmultságot, melynek tiszta jövedel-

méből gyászlobogót szerzett be, továbbá egy évezáró diszgyűlést. Alakult egy 30 tagu női énekkar. Elnök: Molnár Sándorné.

8. *Az sz.-muzsnai* D. F. Nőszövetsége tartott 5 összejövetelt, minden vasárnap vallásos estélyt kapcsolatban a D. F. Egylettel, karácsonyfa-ünnepélyt, amikor ajándékokat osztottak ki a gyerekeknek, 1 műsoros előadást. Elnök: Péter Sándorné.

9. *A dicsőszentmártoni* D. F. Nőszövetsége tartott karácsonyfa-ünnepélyt ajándékozással, vallásos ünnepélyeket és jótékonycélú előadásokat rendezett az egyházközség vezetőségével karöltve, tekintélyes összeget juttatva jótékonycélokra. Elnök Gvidóné Molnár Kata.

10. *A datki* D. F. Nőszövetsége tartott karácsonyfa ünnepet ajándékozással, 7 összejövetelt műsorral, karácsony után ismét 4-et. A Nőszövetség vezető tagjai tanítónő hiányában kézimunkát tanítanak a leányoknak. Elnök: Szén Mihályné.

11. *Az alsóboldogfalvi* D. F. Nőszövetsége csak a jelen év tavaszán alakult. Megalakulása után nemsokára fogadta a székelykereszturi gimnázium ifjúságának látogatását s a látogatás körüli teendőket végezte. Elnök: Bencédi Pálné.

12. *A petrozsényi* D. F. Nőszövetsége tartott 2 köz- és 5 választmányi gyűlést, 4 vallásos estélyt, karácsonyfa ünnepélyt, mely alkalmából 17.000 leu értékben ajándékozott. A Szövetség tagjai rendszeresen látogatják a betegeket. A templom építéséhez a Nőszövetsége összegyűjtött 40.000 leu értékben pénzt és anyagot, továbbá 5 családot pénzzel és étellemmel segélyezett. Ez évben 2 köz- és 3 választmányi gyűlést tartott. A „Romániai Magyar Kisebbségi Nők Központi Irodája“ által szervezett gyermek-nyaralattási akcióban is részt vettek. Sikerült 3 gyermeket elhelyezniök egyszerű bányász asszonyoknál s nem rajtuk mult, hogy a még általuk kért 4 gyermeket a központi vezetőség nem küldte ki. Elnök: Veress Béláné.

13. *A karácsonyfalvi* D. F. Nőszövetsége tartott 2 gyűlést, 12 munka és 1 karácsonyfa estélyt, hol minden gyermek ajándékot kapott. Egy tea-estélyt is rendeztek 3000 leu tiszta jövedelemmel. Két elhalt tagnak koszorút tett sirjára és 200 leut ajándékozott szegény tanulóknak könyvekre. Pénzvagyona 6500 leu. Tagok száma 110. Elnökök: Özv. Demeter Dénesné tb. és Bálint Ödönné.

14. *A h.-keményfalvi* D. F. Nőszövetsége tartott karácsonyfa ünnepélyt ajándékozással. Minden második vasárnap vallásos estélyt. Egy tea-estélyt műsorral. A Nőszövetség látogatja a betegeket s ha egyleti tag hal el, a sirnál énekel. A templom 100 éves jubileuma alkalmából a Szövetség közadakozásból a szószékre és papi székre, szép plüsssteritőt ajándékozott 3500 leu értékben. Bence Ödönné és Bence Gergelyné testvérek egy plüssurasztali teritőt ajándékoztak, szintén ebből az alkalmából. Elnök: Kiss Jenőné.

(Folyt. köv.)

Egyleti élet és munkásság.

Medesér. Az 1924. évben megalakult, illetve az addigi „Ifjúsági Egylet“-ből „D. F. Ifj. Egylet“-té átalakult vallás-erkölcsi testület rendszeres összejöveteleit, lelkész és tanító vezetése mellett 1927 november havában kezdette meg, melyet lelkésznek 1928 február havában bekövetkezett súlyos betegségéig, amikor különben hivatalosan is meg volt tiltva minden összejövetel, minden hét kedd és péntek estéjén lelkiismeretesen és eredményesen gyakorolt. Összejöveteleink programja rendszeresen egyházi énekek és a számolás tanulásából, valamint felolvasásból, szavaltából és szabadelőadásból állott, mely utóbbit minden alkalommal lelkész tartotta az unitárius egyházi történelemből. Próbálkoztunk dalárda alakításával is, fő célul tűzve ki a temetési énekek 2 szólamra való betanítását, ami azonban az illetékesek részvétlenségén hajótörést szenvedett.

1928 január 29-én rendeztünk egy színelőadásos táncmulatságot is. Az arra való előkészületek természetesen két héten át minden este épen elég munkát és türelmet igényeltek.

A D. F. Ifj. Egylet rendezte a két hetenkint tartott igen népes és tanulságos vallásos estélyeket, melyeken azonban a nem tagok is számosan és elismerésre méltóan szerepeltek. Szilveszter estélyén például olyan gazdag műsorunk volt, hogy kora estétől egészen éjjelig tudtuk szórakoztatni az iskolaházat zsúfolásig megtöltött közönséget. Amikor az óra pontosan éjfél mutatót, a régi szokáshoz híven harangozás és egyházi ének eléneklése mellett és a mennyezetre felfüggesztett, egyik oldalán az 1927-es, másik oldalán pedig az 1928-as évszámot mutató s a benne égő gyertyától megvilágított kis ládikó alatt megtörtént az egyleti tagok, két fiatal legény részéről a saját szerkesztésükben írt és felolvasott verses elbucsztatása az ó-esztendőnek és köszöntése az ujnak.

Sepsiszentkirályi egyházköztségünkben is a tél folyamán megalakult a Dávid F. E. és ennek kebelében az Unitárius Nőszövetség. Elnök Gál Mózes, alelnök Gyöngyösi Károlyné, titkár Kiss Áron és Kiss Etelka, pénztáros Ferencz Béla, jegyző Sükösd Ferencné. Választmányi tagok: Sükösd Farkasné, Sükösd Endréné, özv. Bedő Lajosné, özv. Sükösd Ferencné, Gyöngyösi Károly, Kiss Tamás és ifj. Kiss Sándor. A tagok száma 42.

A tél folyamán tartott minden héten egy összejövetelt a kántori lakás e célra fenntartott nagyobb szobájában és minden 2. héten egy vallásos estélyt az áll. iskola nagyobb termében. A heti összejöveteleken egyházi éneket tanított Gyöngyösi Károly áll. ig. tanító, helyettes kántor, imát modott Gál Mózes lelkész. Felolvasott minden összejövetelen Kiss Etelka, Gál Mózesné (3), Kiss Áron (1). Szavaltak Kiss Etelka és Kiss Áron. Március 31-én tea-estéllyel zártuk be az esti összejöveteleket és egyben a nők elhatározták, hogy az urasztalát minden vasárnap virággal díszítik és a nyáron több kirándulást tesznek.

Összes bevétel volt 1726 leu. Felszerelésre kiadatott 698 leu. Jótékony célra fordítottatott 650 leu. Készpénz 380 leu.

A vallásos estélyeken éneket vezette Gyöngyösi Károly, bibl. magyarázatokat tartott Gál Mózes lelkész és Nagytiszteletű Végh Benjámin (1). Minden alkalommal felolvasott Kiss Etelka. Szavaltak: Kiss Aron (2), Kiss Ernő (1), Kiss Vilma (2), Kovács Ilona (1), Kerekes Ilona (1), Kiss Etelka (1), Orbán Etelka (1) és minden alkalommal 4—5 iskolás növendék.

oo

Egyházi és iskolai mozgalom.

A Ferencz József emlékalapítványra ujabban a következő adományok, illetve megajánlások érkeztek: Nagy Dénes 1300 leu, Tordai Dávid F. ifj. Egylet 200, Kiss Árpád, László Gyula és neje, Dr. Kiss Ernő és neje, Hidegh Mihály és neje, Ütő Lajos és neje, Patakfalvy Zsigmond, Vass Domokos és neje, Csegez ekg, Nagyenyed ekg, Hadházy Sándor és neje, Sigmond Ilona, Gr. Litan, ifj. Hadházy Sándor és neje, Török János, Bedő Miklós, Karácsonyfalvai ekg 200—200, Nagy József és neje, O. Floca, I. Costea, Nyárády Gyula, I. Enescu, Dr. K. Tompa Arthur, Márton Sándor, Dr. Márkos György, Hadnagy József, Pálffy Ferencné, Lőrinczy Zoltán, Gvidóné Molnár Katalin, ifj. Gvidó Béla, Rava ekg, Sárosi József, Pataky Kálmán, Mikó László 100—100, Pálfi Márton, Gálfi Lőrinc, Tóth István és neje, Gvidó Béla, Dicsőszenzmártoni Hitel Szövetkezet, Segesvári ekg, Szabédi ekg, Nagyszeben, Fogaras, Árkos, Kálnok egyházközségek, Kovács Imre, Dr. Vajda Béla, Bágyon ekg 500—500, özv. Schilling Ottóné és gyermekei 3500, Raffai Zsigmond, Dicsőszenzmártoni ekg, Marosvásárhelyi ekg, Felsőrákosi ekg 1000—1000, Olthévi ekg 1200, Marosvásárhelyi hívek perselypénze 945, Muzsnai ekg gyűjtése 408·50, Gálffy Zsigmond és neje, Vári Albert és neje, Márkos Albert és neje, Korondi ekg, Városfalvai ekg 300—300, Dobosi S., Benczédy Ferenc, Lőrinczy Miklós 50—50, Verespataki ekg 30, Gvidó Erzsike 60, Fodorné Gergely Erzsébet 40, Halmágyi János 255, Vadadi ekg 322, Bedő Árpád 250, H.-szentpéter ekg 300, Lokodi ekg 220, Recsenyédi ekg 150, Nyárad-szentlászlói ekg 64 és Szentábrahám ekg 185 leut.

Az adományokról szóló előzetes közlemények kiigazításaként közöljük, hogy Ferenczy József Vajdahunyad néven nem 500, hanem 1500 leu folyt be. Dr. Kohányi Menyhért és neje a már közölt adományokon felül még 200 leut szolgáltattak be, Albert Dénes az emlékalapra tett adományán felül Ferencz József emlékére a Nyugdijalpra is 1000 leut adományozott, az Abásfalvi hívek nevének közölt adományból Pál Ferenc és neje 300, özv. Bedő Józsefné 100 leut adományoztak, a Székelykáli ekg nevének közölt adományból Kelemen Árpád 200, Kilyén Gizella 150 és a Székelykáli Nőkszö-

vetsége 150 leut adományoztak, a H.-keményfalva ekg nevéen közölt összegből Kiss Jenő 230 leut adományozott.

A Kolozsvári unitárius főgimnázium „Krizsa Önképző-köre“ ez év április hó 1-én fényesen sikerült díszgyűlést tartott, melyre szokatlanul nagyszámu közönség gyűlt össze. A szépen megválasztott és gazdag műsort Mikó Imre, mint a kör elnöke, nyitotta meg. Az Apolló kör egy jól betanult szép darabot játszott el. Kovács Domokos, Farkas Imre „A vén Ambrus fia“ címü költeményét adta elő olyan érzéssel, hogy a hallgatóság nagyrésztét megkönnyeztette. Hrubán Ernő, Komjátszeghy Lajos és László Tihamér jól sikerült triót játszottak Mozart és Weber műveiből. Péterty László gyermekkori emlékeit az első hosszunadrág korából sűrítette egy nagy derűtséget kiváltó humoros novellába. A kollégium énekkara „Órségen“ címü dalt énekelte, Nagy Lajos szólójával, kinek kellemes hangja, a közönséget magával ragadta. Mikó Imre Reményik Sándorról olvasott fel egy nagy gonddal készített dolgozatot, amelyik magán viseli a lelkiismeretes tanulmányozás bizonyítékait. A dolgozat kapcsán a közönség szünni nem akaró tapsal és éljenzéssel ünnepelte a jelenlévő Reményik Sándort. Török Elek papnövendék Petőfi „Órült“-jét szavalta el nagy hatással. A gimnázium énekkara magyar népdalokat énekelte. A közönség háromszor hívta vissza az emelvényre. Hecht Arthur és Szabó Dénes egy Karinthy tréfát adtak elő, őszinte nevetést váltva ki a hallgatóságból. A közönség nem akarta leengedni a pódiumról a gimnázium naturalista bandáját, mely Kiss Sándor vezetésével és Dézsi Zoltán papnövendék énekével magyar dalokat játszott. Az ünnepélyt dr. Borbély István koll. igazgató, a kör védnöke zárta be, azt kívánva az ifjúságnak, hogy az a másik közeledő vizsga is ugy sikerüljön, mint a mai tapsvizsga.

„Még csak egy félév az élet“ címü elbeszélés csinos formájú füzet alakjában megjelent. Egy füzet ára 3 leu. Felhívjuk rá lelkész és más érdeklődő afiai figyelmét.

Azoknak a nagyszámu jó barátainknak és ismerőseinknek, kik felejthetetlen drága gyermekünk, Évikénk elhunytá alkalmából a családunkat ért rettenetes megpróbáltatás napjaiban vigasztaló soraikkal fölkerestek, e helyről mondunk köszönetet.

Taar Géza,

unit. lelkész, neje és családja.

Nyugtázás. Az egylet pénztárába március 18.-tól április 20.-ig tagsági és előfizetői díjat fizettek: László Péter Felsővisó, Mérész Józsefné, Fodor Lajosné Fogaras, Marosi Jánosné Bukarest,

valaha ott állott a mai főtéri kisparkban a plébániával szemben, de amelyet már régen szétszedtek, mert elromlott szerkezetét senki sem tudta kijavítani. Ityén épül most az új görögkeleti templom. Sic transit gloria mundi. Nem hiábavaló dolog tehát feleleveníteni a multat, hiszen kálváriás uton, ezer akadály közt felnövekedő ifjúságunk másként talán sohasem tudná meg, hogy volt valaha zenélő kút is a büszke katedrális helyén, amely nekünk muzsikált. S. Nagy László könyvét ajánljuk olvasóink figyelmébe. A könyv ára 50 leu és kapható lapunk útján a szerzőnél. Sz. I. S.

Tóth István kiállítása. Április 8-tól 18-ig rendezte meg Tóth István, kollégiumunk rajztanára ezévi képeiből kiállítását. Aki egyszer látta ezeket a képeket, az minden évben újra és újra eljön, hogy élvezze s ha erszénye megengedi, hogy vásároljon belőlük. Körülbelül 2000 ember nézte meg ez alkalommal a kiállítást, ami beszédes bizonyossága Tóth István művészi értékének. Aquarellben kivitt precíz pontosságú képei valami csodálatosan derült, mindenben csak szépet és jót látó világtelfogás, pazar és élénk színeiben pompáznak. Linoleum metszeteire külön is felhívjuk olvasóink figyelmét. Van miniatűr képe is szép számmal, melyek különösen a régi Kolozsvár ránk maradt emlékeit kívánják megőrizni az utókor számára. Reményük, hogy Tóth István keze által készült műveinek pályája még sok szép, értékes alkotást fog nekünk hozni. Sz. I. S.

Május hó 15-én megjelenik a teol. akad. ifjúságának Jövendő c. antológiája. Ára 40 leu, megrendelhető a teol. akad. önképzőkörénél.

Május hó 15-én megjelenik a kolozsvári gimnázium ifjúságának Remény c. almanachja. Megrendelhető a gimnázium Kriza Önképzőkörénél.

Mindakét ifjúság megmozdulását ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe és jóakaratu támogatásába.

.....
Alapítói díj 500 Leu, minek ellenében az „Unitárius Közlöny” ingyen jár!

Minden kézirat Szent-Iványi Sándor szerkesztő címére Cluj Unitárius Kollégium küldendő.

Előfizetési ár: Egész évré 60 L. Magyarországra 90 L. Egyes szám ára 8 L. Akik a 60 L.-t egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferenc-Egyet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapítódíj 500 L. Minden pénz Gálfi Lőrinc egyleti pénztárhoz küldendő.

Nyomatott „Corvin”-könyvnyomdában Cluj-Kolozsvár, Str. Iorga (volt Jókai-ntca) 17 sz